

Buff: Jeg har før her i Thinget tilladt mig at bruge en Sagnesse, som det forekommer mig passende kunde anvendes her igjen, og det er den, at det i Grunden er ligesaa unyttigt at tale om denne Sag, som at øse Vand i et Kar med et Sold. Det er klart, at jeg og mine Venner kunne tale i denne Sag, saa meget vi ville, saa er det forud givet, at dette Forslag vil blive vedtaget, og jeg tror endog, at de ærede Medlemmer ere saa seiersglade, at de vide, at det andet Thing ogsaa vil vedtage det. Men desuagtet kan jeg ikke unddrage mig fra at besvare de direkte Spørgsmaal, som, siden jeg havde Ordet forleden Aften, ere blevene rettede til mig, for saa godt, som jeg formaar, at afparere en Del af de Pøg, som ere blevene rettede mod mig og mit Standpunkt i denne Sag. Den ærede sidste Taler (Zahle) skal jeg ikke bestjæftige mig meget med, thi jeg tror, at da han vil have en længere og videregaende Alliance, er det jo Noget, der tilhører et Fremtidsstandpunkt, som ikke kan afgjøres her. Naar han talte om, at han var en gammel Venstremand og jeg en ungdommelig Venstremand, kommer jeg uvilkaarlig i Tanker om det gamle Ordsprog, vi haveovre i Sylland, at „medens jeg var Pige, da var der Piger til“, for jeg vil sige det ærede Medlem, at jeg er født Venstremand, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem just kan rose sig deraf; han kjender jo haade til Augustforeningen og flige Historier, som ligge langt borte fra Venstre, men det hører jo forresten slet ikke ind under denne Forhandling her. Vi have jo ham at takke for, at vi have Bygningen derhenne paa Kongens Nytorv; jeg veed ikke, om det vidner særlig om Venstretind. Jeg skal imidlertid lade det ærede Medlem blive paa hans Standpunkt og hans Haab om fremtidige Frugter af denne Alliance og vende mig til nogle Bemærkninger, som fremkom forleden Aften i Form af Spørgsmaal til mig fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen). Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds rettede en udtrykkelig og ligefrem Opfordring til mig om, at jeg vilde sige, om der udenfor Udvalget var forhandlet Noget om denne Sag, og da dette Spørgsmaal blev rettet til mig uden Indsigelse fra nogen Side, hverken fra Formanden eller nogen Anden, maa jeg vel svare paa det. Jeg har ikke Noget at bebrejde det ærede Medlem i denne Sag, men jeg kan meddele det ærede Medlem, at udenfor Udvalget ere jeg og mine Venner fra en anden Side i denne Sal blevene tilkaldte, og der er blevet sagt til os, skjøndt der var nedsat Udvalg om denne Sag, og vi antog, at den helt var søvet hen, at nu var der Udfigt til, antog man, at der kunde opnaas Overenskomst om Bøstestrafpen og § 132, og paa det Grundlag antog man, at der kunde opnaas Enighed om Lovforslaget med den Side

af Salen, hvortil det ærede Medlem hører, og nu spurgte man os derfor, om vi vare villige til at arbejde med paa dette Grundlag. Hvor de ærede Medlemmer have faaet den Underretning fra, om det har været paa Gange eller i Vin-duesforbybninger, veed jeg ikke, men saa meget er dog deraf klart, at denne Sag er bleven behandlet tilbøds udenfor Udvalget ligesom Sørløven isjor.

Formanden (Krabbe): Jeg skjønner ikke, at denne Meddelelse kan have mindste Interesse for Thinget. I Betragtning af den Anledning, der var givnet det ærede Medlem, har jeg ikke villet afbryde ham; men jeg finder mig foranlediget til at efterstikke denne Bemærkning. Iøvrigt forekommer det mig, at Dverveieserne angaaende en Sag, der er henvist til et Udvalg, ikke kunne indskrænkes til Udvalget; et Udvalgsmedlem vilde lidet udfylde sin Plads, hvis han ikke arbejdede for den Sag, han har med at gjøre, ogsaa udenfor Udvalget. Men, som sagt, Meddelelsen har ingen som helst Interesse for Thinget.

Buff: Dernæst kom det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds til at udtale sig om, hvilke Følger det kunde have, dersom vi ikke vilde gaa ind paa den Endring i § 121, som han og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) i 1876 vare de Æneste i Udvalget til at holde paa mod alle os Andre, idet han sagde, at, dersom denne Endring, ialtsald i Hovedsagen, i Realiteten ikke blev vedtagen, vilde der komme strækfelige Følger deraf; og da saa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds imøbegif ham i samme Møde, sagde han, at det var ikke rigtigt; at det var en Begrundelse, jeg havde givet, som gjorde, at det ærede Medlem kom tilbage til, hvilke Følger det vilde medføre. Det forekommer mig at være en Iøierlig Karakteristik af de Herrer Besafingsmænd. Hvad er det for en Begrundelse, jeg har givet? Det er den, at jeg tror, det vilde være en forfærdelig Ulempe og Gæne for Soldaterne, og saa har jeg sagt, at, skulde Endringsforslagets Forkastelse virkelig føre med sig, at en Menig skulde gaa forbi sin Overmand, naar denne var civil, og ikke hilse ham, kunde jeg ikke indse, at der var nogen Ulykke ved det. Naar de Herrer afløede sig deres militære Habitus, maa de være ligesom vi andre stikkelige Mennekster, og saa kan det ikke nytte, at de gjøre Fordring paa at skulle anses for mere end andre Dødelige. Men saa siger det ærede Medlem: Ja, men saa ville Officererne nok se at hitte dem og ramme dem paa anden Maade (Afbrydelse). So, det laa i det ærede Medlems Udtalelser, men derfor tror jeg ogsaa, at vi behøve ikke at være saa bange for, at de ikke nok skulle faae den Hønnør, der tilkommer dem alligevel. Det er jo netop det Standpunkt, jeg